

ZPRAVODAJ KESL RYU

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

OPĚT SUPER AKCE LETNÍ CAMP 2019

Opět skvělá akce prvních čtrnáct dní července 2019, a sice 86té soustředění-camp náčelníka SK a 62. našeho klubu. Více jak 70 borců, od těch nejmenších až po obětavé masters pod vedením šéfa klubu, Hanky Vašíčkové, Jindry Pilmanna, Kačky Keslové a dalších pomocníků se směřovalo k dalšímu pochopení karate jako jedné z cest života, největší důraz byl kladen na pochopení technik karate a vůbec vnímání karate ve smyslu odkazu mistrů dálného východu. Došlo na tradiční výuku nových kata, lepší pochopení kumite, i na práci se zbraněmi eskrimou a nunchakou, výpravu na malý i velký Blaník a jako vždy proběhly soutěže 39.ročník „O pohár Kesl ryu“ v kata, 2.ročník „O pohár kobudo“, 29.ročník „O pohár kumite“, dále Železný ka-

rateka a Blanický maraton. Nechyběly ani testy z názvosloví, orientace ve sportu, o nejlepší obrázek na téma karate atd. Jako tradičně byl camp zakončen zkouškami na vyšší STV s takřka stoprocentní úspěšností a to jsem se ještě nezmínil o opět skvělém maškarňáckém rejži - téma filmové postavy a naprosto dokonalém „Blanickém Hollywoodu“ jednotlivých stýskat po domově a únava po 14 dnech nabitých akcemi se začínala projevovat takřka u všech, věřím, že si to všichni perfektně užili jako já a i když bez mládeže bude trošku pusto scházet, s přihlédnutím k večerním tmelení kolektivu i moje tělesná schránka trošku klidu uvítala. :-). Ve zkratce výsledky všech akcí campu: **Nejlepší týmy:** 1.místo tým Jáchyma Hořáka 2530 bodů, 2.místo tým Kuby Slanaře 2015 bodů, 3.místo tým Luboše Janouška 1390 bodů. Nejužitečnější karatekové jednotlivých týmů: Barborka Šťastná 570 b., Kuba Slanař 480 b., Lucka Paterová 445 b., Miša Rešová 310 b., Vojta Andrš 310 b., Terežka Sibřinová 260 b. Pořadí Blanického Hollywoodu: 1.místo David Hanus-Bunkai

na Bassai Dai (65b.), 2.místo Jakub Slanař-Zlatovláska (54b.), 3.místo Luboš Janoušek-Kesl Buntos (42b.). 2.ročník O POHÁR KOBUDO: 1.místo Jáchym Hořák, 2. místo Jakub Slanař, 3.místo Jan Stránský. Slečny: 1.místo Barborka Šťastná, 2.místo Veronika Rešová, 3. místo Miša Rešová. Speciální cena pro naděje kobudo: Tomáš Golian a Miša Hessová. Železný karateka: 1.místo Kuba Slanař, 2.místo Luboš Hrazdír 3. místo Tomáš Kouba. Slečny: 1.místo Miša Rešová, 2.místo Barborka Šťastná, 3.místo Lucka Paterová, menší slečny: 1. místo Veronika Rešová, 2.místo Kačka Slezáková, 3.místo Terežka Sibřinová. Mladší 1.místo Tomáš Golian, 2.místo Benedikt Kis, 3.místo Jáchym Jetel. 39. O POHÁR KLUBU KATA: Best of best: 1.místo Jakub Slanař, 2. místo Jáchym Hořák, 3.místo Barborka Šťastná a Tomáš Kouba. 5-4.Kyu: 1. místo Verča Rešová, 2.místo Lucka Paterová, 3.místa Radka Paterová a Honza Stránský. 7-6.Kyu: 1.místo Hanka Nguyenová, 2.místo Mikuláš Pater, 3. místa Miša Rešová a Terežka Sibřinová. 8.Kyu: 1.místo Dan Ptáček, 2.místo Štěpán Kunc, 3.místa Tomáš Golian a Filip Brabec 29.“O POHÁR KLUBU KUMITE BRH“: 1.místo Jakub Slanař, 2.místo Luboš Hrazdír, 3.místa David Hanus a Luboš Janoušek. Slečny: 1.místo Barbora Šťastná, 2.místo Miša Rešová 3.místa Verča Rešová a Lucka Paterová. Mladší borci: 1.místo Ondřej Čermák, 2.místo Vojta Andrš 3.místa Jan Stránský a Zdeněk Šimon. A na závěr kdo podle přítomných nejvíce upoutal svým převlekem na maškarňáckém řádění? Bez většího ohrožení zvítězila „rodinka Simpsonovi“, 2. místo Jáchym Jetel „Doctor Strange“, 3.místo sice patřilo náčelníkovi ála „John Wayne“, ale vzhledem k blížícím se zkouškám nebylo jisté, zdali se tím hodnocení neovlivnilo:-) a z toho důvodu 3.místo bylo přiznáno Matějovi Kučerovi za „Otíka“ z filmu „Vesničko má středisková“. A to bylo asi vše z akce, která se snad líbila všem a náčelníkovi opět prodloužila mládí. Závěrem jen informaci pro ty, kteří i v takové optimální atmosféře stále koumají, zdali nemá náhodou někdo protekci, nebo lepší podmínky pro svůj posun být lepší. Obraz dnešní doby a realizace slabších jedinců. Ti nejlepší nepotřebují ani výhody, ani protekci. Jsou prostě nejlepší svojí cílevědomostí, svým jednáním a chutí být lepším!

Uvnitř tohoto vydání:

Nejlepší karateka za první pololetí...	2
Něco málo do druhé půle našeho snažení...	2
Předpisy pro Budóku...	3
Novodobé dějiny, 2005...	3
Na pokračování, moje cesta boj.uměním...	4

Nejdůležitější body:

- ♦ *Mimo přání do úspěšného podzimu informace. Několik let nejsou zvyšovány oddílové příspěvky i přes to, že míra inflace se mezi tím hodně pohnula. I přes skutečnost, že naše filozofie trénování je vytvořit podmínky pro co nejširší vrstvu zájemců, je třeba cenu oddílových příspěvků alespoň minimálně upravit. To znamená 200,-Kč měsíčně. Tedy „D“ nábor + 8.Kyu září-prosinec 2400,-Kč, „A,B,C“ září-prosinec 3400,-Kč.*
- ♦ *Leden-březen „D“ stejně, „A,B,C“ 2500,-Kč*
- ♦ *A,B,C možnost tréninku 4x týdně PO,ST 3 hod. ÚT,ČT 2 hod.*

NEJLEPŠÍ KARATEKA KLUBU ZA PRVNÍ POLOLETÍ

Moc se mi líbí citát: Jsou jen dva způsoby k životu: Jako oběť, nebo jako bojovník. Musíte se rozhodnout, jestli chcete být utlačovaný, nebo se vzepít. Jinak by se dalo i pochopit, že každý z nás má možnost se rozhodnout zdali chce být mimořádný jedinec a nebo jen šedou myškou v davu. Určitým začátkem tohoto rozhodnutí je i tabulka nejlepšího karateky. Je na každém, zdali mu je to jedno, stačí mu být průměrem a nebo podceňuje i menší šance být nejlepším ve smyslu sebeuspokojení: „Já kdybych chtěl... ale nechám to ostatním“ a nebo „nějaká tabulka mě nechává chladným, protože i bez ní jsem dobrý...“. Proč je ale tabulka nejlepších výjimečná? Když dostanete na vysvědčení samé jedničky, neznamená to, že jste dobří i v ostatních oblastech svého života. Máte dobrou fotografickou paměť, ale ta ještě není zárukou vrozené inteligence, charakteru, smysl pro kolektiv, loajality k svým kamarádům i ke klubu, zkrátka je to jen omezená část cesty být lepším. Tabulka o nejlepšího karateku se snaží zahrnovat co nejvíce těchto faktorů a proto i při nejlepší vůli nejdete najít klíč k bodování v této tabulce. Ti kteří pro klub a své okolí dělají minimum, marně hledají systém, podle kterého ti nejlepší sbírají body, konspirojí a dohadují se kdo má protekci, kdo je oblíbený více a kdo méně a nechápou, že systém je jednoduchý. Být prostě lepším nejen závodníkem, ale především člověkem. To je cesta karateky. Úctu a respekt k těm nejlepším od těch, kteří se na úplný vrchol nedostali většinou nepostřehnete. Raději intrikují, pomlouvají a flustrování mnohdy hledají cesty, jak škodit pomluvami ve smyslu, když ne já tak nikdo. Věřili by jste, že medailistům z MS pogratalovala jen hrstka našich karatistů??? Nejspíš obraz dnešních dnů. Bohužel i v karate, bo-

hužel i v našem klubu. Ale zpátky k pozitivům. Tabulka nejlepších je tedy tabulkou těch, kteří nechtějí být šedými myškami v davu, chtějí být výjimeční a daří se jim to. Všichni trenéři našeho klubu gratulují!

NEJLEPŠÍ KARATEKA KESL RYU za první pololetí 2019

Pořadí	Jméno	Body	Pořadí	Jméno	Body
1	ANDRŠ Vojtěch	990 st2	1	ŠTASTNÁ Barbora	2410 st2
2	STRÁNSKÝ Jan	980 st2	2	REŠOVÁ Veronika	2030 ml2
3	HOUSKA Matyáš	860 st2	3	REŠOVÁ Michaela	1000 st2
4	SLANĀR Jakub	510 S	4	JŮZOVÁ Nikola	710 S
5	PATER Mikuláš	500 ml2	5	SIBŘINOVÁ Tereza	630 ml2
6	HORÁK Jáchym	460 U21	6	PATEROVÁ Lucie	500 st2
7	ČERMÁK Ondřej	240 st2	7	SENIV Charlota	480 st2
8-9	KUČERA Marek	180 st2	8	CERMAKOVÁ Kristýna	290 ml2
8-9	PATER Timon	180 ml2	9-10	AUGUSTINOVÁ Zuzka	190 U21
10	JETEL Jáchym	160 st2	9-10	JŮZOVÁ Veronika	190 J
11	SMUTNÝ Filip	150 J	11	ŠIMONOVÁ Andrea	160 D
12	KOUBA Tomáš	100 D	12	SLEZÁKOVÁ Kateřina	40 st2
13	KUNC Štěpán	90 ml2	13	LIPKOVÁ Eliška	10 D
14	MINĀR Jakub	80 st2			
15	HRAZDĀR Luboš	70 D			
16	KUNDRT Josef	40 st2			
17	STRHAN Jan	30 ml2			
18	SLEZÁK Matěj	20 ml2			

Pořadí	MASTERS	Body	Pořadí	MASTERS	Body
1	Vašíčková Hanka	1240			
2	Keslová Kateřina	1220			
3	Andršová Petra	690			
4-5	Šimonová Pavla	300			
4-5	Sláma Martin	300			
6	Janoušek Lubomír	110			
7	Paterová Radka	100			
8	Slezák Jan	70			

Je dobře že vás v našem klubu máme! A kluci! Přidat!!!!

NĚCO MÁLO DO DRUHÉ PŮLE NASĚHO SPORTOVNÍHO SNAŽENÍ

V předešlém článku bylo řečeno opravdu jen zhruba, jak se pohybovat v dnešním světě a být lepším. Těžko přesvědčovat mládež proč je důležité být lepším, když veškerá média jsou zahlcena nepřátelstvím, násilím, hry na pc o nic lepší a mohdy se divíme, že děti které sledují horory jsou tak nějak psychicky postiženi. Rodičům často nezbyvá chuť ani síla přesvědčit své děti, že určitý negativní světový vývoj nezastavíme, ale je možné si udržet určitý morální kredit, který nemusí být vždy „in“, ale rozhodně je tím nejlepším krokem do dalšího života. Je třeba nejen doma zkusit neurážet zvláště před dětmi autority našeho státu, které ani neznáme, ale zkusit i nekomentovat určitá rozhodnutí a jednání učitele nebo trenéra bez předešlé konzultace a už vůbec nestavit své dítě do role že mu není přáno, že nepatří mezi vyvolené a pod. Všechno toto jednání má naprosto kontraproduktivní účinek a navíc si většinou rodiče neuvědomují, že znevažováním autorit si „podřezávají pod sebou větve“ a v tu nejnevhodnější dobu se to obrátí proti nim. Ale to nechám na moudrosti rodičů a spíše k našim borcům. Je třeba si uvědomit, že ve VŠECH sportech, je jeden trenér, ke kterému buď máte absolutní důvěru ve smyslu že vás pošle sportovně dál a nebo je nutno ho vyměnit. Sportovní „cestovatelé“, kteří vlastní nepilí hledají další trenéry jak se stát lepším nemůžou mít u nás místo, protože základ každého posunu je určitý systém tréninku a z tohoto systému se může odvíjet i další pochopení zvláště v karate. Neúcta k trenérovi těchto „cestovatelů“ je evidentní, ale většinou to nedochází z důvodů systému výchovy ve smyslu „jajánců“. Já nejsem z těch, kteří si honí triko tím, že jsem sportovně vy-

choval Pilmanna, Tesárka, Ivču, Dvořáka, Anežku, Hanka a další a další, kteří v karate dosáhli svého osobního vrcholu. Znam svou cenu, ale nemám ji za potřebí navenek prodávat. Pokud ji někdo zná také, věřím že spolu dosáhneme maximum a pokud někdo věří více „kovářčkoví než kovářovi“, je to jeho věc. Ale proč tento článek. „Cestovatelé“ mají v našem doju dveře otevřené, ale já je netrénuji, protože to nemá cenu. Dále nevařte mezi sebou svá moudra a to i rodiče. Pokud máte problém, zeptejte se přímo u náčelníka klubu a nehledajte informace u dalších, kteří z vašeho pohledu více ví. Neví! A na závěr. Borci nebudte „jajánci“ a když už jste, nehledajte svojí pozici v karate. To je místo bojovníků. Když Hoza bude rozhlásovat mezi svými posluchači, že skončí s karate díky tomu, že ho na campu porazila Verča Rešová, nepochopil z bojového umění zatím nic. Pokud se stalo, že Barborka porazila Filipa a „ti kteří ví“, začnou roznášet že určitě protekci, pokud mají dokonce černý pás, měli by ho vrátit! Pokud budou slechny v týmu pomlouvat třetí, pak je tým dopředu bez šance. A co Vojta s Honzou, kteří svými mírně řečeno nestandardními použitými výrazy nedostali od trenéra důvěru trénovat začátečníky a tak to vyřešili pomlouváním o protekci děvčat! Řekněme běžné lidské chování. Bohužel! Mezi karatisty ale špatné chování. Odkud se bere??? Chybí úcta k autoritám? Chybí úcta k vyššímu STV? Bojová umění byla vždy řízená pevnou hierarchií a vojenským drilem. Proč? Aby úcta a respekt k autoritám byla automatická, v karate i k vyšším stv. Tak že zkuste se sami nad sebou zamyslet a zkusit být lepším. To by mělo být v karate „IN“.

PŘEDPISY PRO BUDÓKU - KARATEKU

Když oblékáme pás/obi, zvláště počínaje černým, měli bychom zároveň znát předpisy, týkající se zachování pravidel. Budha považoval za hlavní pravidlo úctu a ochranu lidského života. Samurajové a mistři budó pod vlivem zenu, ctili a odevzdávali deset pravidel /Kai/. **Sedmé Kai-nebýt namyšlený, pyšný.** Jestli je mistr příliš mírný ke svým žákům a nevychovává je řádně a hluboce, je to také porušování tohoto kai. Někteří mistři chtějí mít mnoho žáků: „Mám hodně žáků, mám jich sto, dvě stě, tisíc. Mám deset tisíc následovníků“. Není třeba se tím pyšnit. Jestli některý žák odejde, není třeba být smutný. Je třeba si přát, aby zůstali jen opravdoví žáci. Není třeba chtít udržet slabé žáky. Žáky je třeba vychovávat opravdově a tvrdě. Není-li tomu tak, brání šíření pravého učení. V moderní výchově většina učitelů tento předpis nerespektuje. Jsou to ti, kteří se řídí podle svých žáků, přesně opačně, než by to mělo být. Není třeba se chlubit, ani vyvyšovat. Následovat budó cestu neznamená něco přidávat k tomu, co už je, ale zbavovat se toho, co je zbytečné a vrátit se k prostotě. Jen ten kdo dokáže rozpoznat pravou cenu pásu /obi/ je osvícenou bytostí. Jestli jí ostatní nedokáží vidět ani pochopit, je zbytečně jej zdobit a přidávat k ně-

mu příkrasy. *BUDO-DHARMA neboli Poučení Samuraje.* Sedmé kai je třeba si přečíst několikrát, zvláště „naši mladí mistři!“ Pak je ještě otázkou, jestli dospěli tak daleko, že jsou schopni alespoň pochopit smysl. Až zase některý z našich „velikánů“ bude kritizovat proč ten či onen dostal vyšší stv, jestli si ho zasloužil a nebo jestli se sensei nespletl a zařadí se tím do spolku „pavlačových drben“, měl by se zamyslet především sám nad sebou: „Jsem si jist, že si svůj stv opravdu zasloužím? Byl jsem při svých zkouškách opravdu bezchybný a tím i nejlepší? Pokud si myslíte že ano, já váš názor nesdílím, protože dokonalost je velice relativní pojem a my, kteří ctíme sedmé kai jí hledáme ve všech sférách celý život. Až tedy budete nejlepší, morální vlastnosti budete mít na výši a vaše chování a jednání bude tou nejlepší vizitkou mistra, pak i pochopíte že kritikou svého senseie a jeho rozhodnutí by jste shazovali pouze sebe. Ale to je třeba pochopit sedmé kai. S oblibou používám: „Až vám bude jako mě a budete stejně ještě makat, můžeme si povídat o tom, kdo je lepší. Dneska vy mladší místo pomluv by jste měli mít úctu a respekt k Hance, Kačce, Pétě, Pavle, Honzovi, Lubošovi, Radce a ostatním. Až vám bude stejně let, budete ve stejné formě a budete pro náš klub a jeho dobré jméno sbírat úspěchy, pak si s nimi můžete popovídat kdo je lepší! Jenže do té doby možná pochopíte sedmé kai a svůj stv. Možná...

NOVODOBÉ DĚJINY KESL RYU NA POKRAČOVÁNÍ ... 2005 MČR MLÁDEŽE - 7. TITULŮ A JINDRA PILMANN OZDOBOU

Koncertem pro naše barvy zahájilo vystoupení **Pima BRANDESE** v ml.žácích, který jen vlastní nekázní přišel o lepší umístění než o bronzovou medaili. **Markétka KOTĚROVOU** vychvaluje sensei už od malička, přechod z ml.žáků do starších prošel bez problémů a tak se jen čekalo na „zlatou ránu“. Přišla v podobě prvního titulu mistra ČR v kateg. st.žáků. Protože rodina Kotěrova se nespokojila doma jen s jednou výbornou karatistkou i **Anežka KOTĚROVÁ** potvrdila vizi trenérů o jejich špičkových kvalitách a titul jí unikl pouze o jeden praporek. V nesmírně těžké a prestižní kategorii ml.dorostu předvedl špičkový výkon náš **David LUKÁŠEK** a i on přišel o titul pouze rozhodnutím jednoho rozhodčího. Další naše želízko v ohni **Daniel DRAHOŇOVSKÝ** a stříbrná medaile byla odměnou pro tohoto talentovaného st.žáka. Soutěž týmů dopadla nad očekávání. Tým ml.dorostenek ve složení **M.KOTĚROVÁ, J.FRÝBOVÁ** a **L.PAPÍKOVÁ** skvělá bronzová medaile. Tým ml.dorostenců ve složení **D. LUKÁŠEK, T. LINKE** a **D.DRAHOŇOVSKÝ** měli jako držitelé mistrovského titulu vyšší cíle a hned od prvního kola demonstrovali že jen pohár pro vítěze je pro ně zajímavý. Nakonec ho opravdu skvělým výkonem pro náš SK získali. V kumite se první rozhodla vzít odpovědnost za čest kumite v našem SK **Pěťa MACKŮ**. Svým soupeřkám nedala větší šanci na bodování a skvělými zápasy se dostala až do večerního finále kdy vystoupala na svůj vysněný Olymp a získala titul mistryně ČR. **Michal FÜRST** zazářil kategorii ml.dorostu -65.kg, nyní již mistr ČR v kumite, který si vybojoval hlavně srdcem bojovníka, který se nevzdává ani při momentálním nepříznivém vývoji situace. **Vašek DOVOLIL** přes tréninkový výpadek z důvodu nemoci nastupoval mezi borce v těžké kategorii +65kg. Chyběla brilantní technika, ale jméno Dovolil je i po starším bratrovi Honzovi vždycky vizitka op-

radového kumitáckého „srdcaře“. A Vašek ukázal svojí neohroženost v celé škále. Konečná stříbrná medaile byla pomyslnou zlatou tečkou za prvním dnem. Druhý den se naše výprava podstatně zmenšila. Tomáš Reich, Jindra Pilmann, Aramays Tokhyan a pak nesmírně obětavá klaka našeho týmu H.Vašíčková a J.Gaňová, které krásný víkend využily na podporu našich mladších závodníků. Jestli někdo myslel, že nedělní minivýprava bude

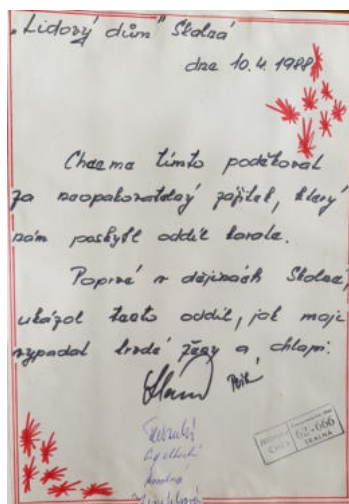
jen vzpomínat na sobotní úspěchy byl na omylu. Naprostou hvězdou tohoto mistrovství se stal **Jindra PILMANN**. Získat titul republikového šampióna v prestižní kata a chvilku na to další titul v kumite do 75.kg kde skladba jeho soupeřů byla nejtěžší ze všech kategorií. I když v katách naši dva další borci patří k tomu lepšímu, co naše republika má, konkurence byla nad jejich možnosti a tak se s napětím očekávalo, jak dopadnou na svojí podstatně silnější „parketě“. **Aramays TOKHYAN** v nejlehčí váze ukázal, proč je znám jako bojovník, který se nikdy nevzdává. Utkání na ostří britvy musela hodně bolet, ale Aramays exceloval. Škoda jen, že finálový duel který ze začátku působil velmi kvalitně a vyrovnaně si soupeř Fetri i když byl větší část utkání techničtější, doslova „dosimuloval“ až dokonce a to byla i velmi slabá vizitka pro rozhodčí. Stříbrná medaile přes to vynikající. Zbýval jen trošku nervózní **Tomáš REICH**, který první den obětavě povzbuzoval mladší a druhý den prakticky celý čekal na svojí váhu. Ale kdo si počká.. Tomáš prodal vše co se doposud naučil. Soupeři proti němu těžko něco vymýšleli a tak zápas po zápase se Tomáš blížil ke svému cíli být nejlepším. Ten se v realitu proměnil ve večerním finále a sedmým titulem pro náš SK uzavřel novoapečený mistr republiky Tomasoni tento pro náš klub hodně náročný, ale krásný víkend *Pokračování příště...*

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

aneb druhá šance...pokračování ze zpr.4/2019.Nervozita jak hrom,ale i nakonec páté místo skvělé na mezinárodní soutěži. Zadostiučiněním pro mě bylo, že jsem skončil nejlepší z US a Sugiho „áčko“ vyšlo naprázdno. Rekapitulace tohoto roku (1987) je velmi těžká. Vyjimečné zážitky se střídaly se zklamáním, chvíle vrcholu střídaly pocity marnosti. Rozhodující ale byla chuť stále bojovat a nic nevdávat. Probojoval jsem se na MČR, účast v televizi, 2. třída trenér a rozhodčí, zkušební komisař a trenér svých úspěšných žáků. Na odvrácené straně jsem přišel o své „béčko“, s kterým jsem strávil hodiny, dny a měsíce, odešli kamarádi, a pošramocená víra v práci našeho vedení. Ale život je jak horská dráha. Opět pozváni do Zaglebianky v PLR na soutěži o hornický kahan. Díky našemu vedení se oficiálně pro nás tato soutěž nekoná. Nakonec přes určité tahanice já, Vašek Port a Ivča vyrazíme s údajným „Výběrem Prahy“, ale spíše TJ Bohnice. Opět skvělé přivítání, ale naši polští kamarádi prakticky nepochopili, nebo nechtěli pochopit, že šéfem výpravy nejsem já, ale Pepa Zvěřina a tak všechno domlouvali se mnou a Portákem. Nebylo se co divit, že z toho bylo v české výpravě mračení, zvláště když pro rozcvičení před soutěží byli všichni namačkáni v malé tělocvičně a já s Ivčou jsme dostali speciální salonek. V kata sice finále, ale opět pouze bramborová medaile a tak náladu spravila exhibice s Ivčou, která měla takový ohlas, že to vypadalo, že samotní závodníci byli vedlejší a my rozdávali autogramy divákům na plakáty, jako filmové hvězdy. Ani závěrečná párty nezlepšila nějak výrazně vztahy v naší rozdělené výpravě a pověstný poslední hřebíček zasadilo vedení polského klubu, které na čestné místo u stolu k sobě pozvalo pouze náš tři a hodnotná diskuse mocně podporovaná Barack pálenkou pokračovala do dost pozdních nočních hodin a mezinárodní tmelení a připitky na bratrství skončilo až při nástupu do vlaku. To jsem ještě zapomněl podotknout, že v té době bylo v Polsku nedostatkovým a tím pádem žádaným zbožím a to dokonce často i

ciplínu tak na chování. To byl myslím i hlavní důvod, proč jsme bez újmy na zdraví přežili i místní diskotéku, kde slečny k nelibosti zdejších borců preferovali ty tajemné bojovníky z „Velkého města“. Jako vždy jsem po soustředění padnul chorobou chřipkovou, ale díky bližícímu se mistrovství ČSSR dorostu a hned po té seniorského ČSSR, zabalen do svršků zajišťující teplo, dohlížím na ladění kata a nervuji se jak dopadne naše snažení v Olomouci. Nakonec úspěch veliký Andy třetí, Ivča druhá. Mohla by být i první ale... no díky mé dynamické povaze to rozhodčí slízli.

Jinak tribuna byl větší očištěn než sám závodit. Nervozita daleko větší. Pouhých čtrnáct dní máme na doladění před seniorkou. Andy se připravuje u Sugiho a tak to nejspíše bude nepřímý boj mezi laděním mým a Sugiho. Do toho moje ovečky dělají zkoušky a aby nebyl u nikoho dojem že někomu nadřuzuji, o zkoušení jsem požádal Jardu Zatloukala (tehdy dobrého závodníka kumite), později ochranka u prezidenta). Byl jsem nervózní víc než oni, ale nakonec byl Jarda hodně korektní, což měli někteří velké štěstí, a všichni udělali. Do Šaly na mistrovství jsme cestovali lůžkovým

vozem celou noc a na nádraží nás přivítal uvítací výbor ovcí a koz bez dozoru a žebrajících o pamlsky. Pak již proběhl splněný sen ve smyslu vynikajícího úspěchu, Ivča na mistrovství ČSSR stříbrná a skvělým způsobem potvrdila i moje tréninkové metody. Moje první soutěž jako hlavní rozhodčí v Mělníku byla naprosto výjimečná. Protože to byla pro pořadatele byla první soutěž, odnesl jsem všechno já. Byl jsem se rozhodčím, konferenciérem, hl. pořadatelem, počítačem známek a rozhodčím na zápasišti. Kdyby mi nepomohl Pavel Kocábek a Ivča, asi bych se musel rozdělit na více Karlů:-). Zlatý hřeb soutěže kumite, byl jako z hororu. Po řeckně nekontrolovaném mawashi na soupeřovu hlavu se inkasující svalil, druhou chytnul o parkety a tak bezvědomí jako vyšitý. Tedy za tím normál. Když jsme ho ale zvedali, zachrčel a proud krve se mu vyvalil z úst. Tak jsem si řekl, můj první mrtvý v karate. Naštěstí díky bleskovému zásahu našeho závodníka, doktora Láďi Veleby byl uveden do života, a odvezen houkačkou v dál. Tuto doslova hororovou scénu zavinila přeražená čelist. Jako bonus měl otřes mozku, za nějaký čas byl fit, ale já měl ještě pár nocí divoké sny. Soutěž přes tento incident nakonec dopadla dobře, zhodnocení široké veřejnosti výborné a kdyby při večerním tmele ní kolektivu Hospodka s Hronkem nerozsedli v hotelu postel, dalo by se říci, že vše dopadlo na jedničku. Nabídka na exhibici dalšího ročníku distančního dostihu v Sedlčanech dávala tušit, že diváku

bude opět hodně přes tisíc a je třeba se na to dobře připravit. A tak družstvo snů s P.Kocábkem, L.Velebou O.Vojtěchovským, M.Čáslavkou, V. Valentou, B.Bušem a M.Chýlem doplnily slečny Ivča, Andy, Dita Janoušková, Alča Maděryčová a Vendula Mošnová. Troška nervozity se dostavila díky uvádění telev. komentátora Vally, kamery, ale nakonec vše jako vždy velmi „spontální“, ale dle ohlasu údajně super. Pokračování přístě...

za marky lentilky, dámské punčocháče a dokonce i banány. Při odjezdu z Prahy jsem se dostavil na sraz s velkou hokejovou taškou žádaného zboží, což jednak vyvolalo závist a jednak přesvědčení, že jsem jakýsi menší mafián. V horku ve vlaku se mi cestou banány takřka roztekly, tak že bylo naprosto nutné zahájit jejich prodej rovnou na polském nádraží, což mi též na lásce vedení výpravy rozhodně nepřidalo.-). Ale opět mimořádný zážitek a pokud se říká konec dobrý, všechno dobré, pak i tento rok mého karatistického tažení byl tedy maximálně úspěšný. Rok 1988 začal pro mě přímo famózně. Byl jsem zvolen nejlepším sportovcem 1987 a tím další ze splněných mých snů. Trošku se odrazil náš nesoulad se Sugim v dalším vyhlásování a odnesla to Ivča, která trénovala u mě a ne v jeho skupině a i přes to že byla neúspěšnější, vyhlášená byla Andy, ale tak to prostě chodí. Opět se rozbíhá kolotoč, příprava začátečníků na zkoušky, příprava zimního soustředění. V březnu jsem na výroční schůzi US skladů oceněn titulem vzorný sportovec jednoty a i dárkový balík byl!. Takže radost a když jsem se částečně zbavil navíc i kurzu sebeobrany, mohly se další kapitoly nazývat: „Jak mě karate pohltilo celého“ Zimní soustředění ve Skalně pod vedením silné dvojky Kesl-Port proběhlo jako vždy na vysoké úrovni. Pořádilo se vytvořit skvělou novou partu a místní byli z nás jako karatistů, které viděli poprvé v životě, nadšeni a nešetřili superlativy jak na tréninkovou dis-

